

Rakkaustarinoita

Kun kansalaisia on arvovaltaisilta tahoilta moneen kertaan kehotettu rakastamaan verojaan, ei ole ihme, että näin lisäverojen aikaan on liikkeellä runsaasti autoreisia tarinoita onnellisista veronmaksajista ja heidän mielitietyistään.

Muuankin mies rakasi verojaan niin paljon, että on nyt naimisissa niiden kanssa. Pian tästä liitosta voitaneen odottaa maailmalle pieniä somia lisäveropalleroisia.

Toinen taas repsahti jälki-veroihinsa heti ensi silmäyksellä eikä hennonnut maksaa niitä ollenkaan pois. He elivät lemmessään niin myötäkuin vastoinkäymisissäkin, kunnes ulosottomies heidät erotti.

Tositapauksena kerrotaan myös liikemiehestä, jonka

karski luonto taipui verojen edessä niin syvään kiintymykseen, että hän on veroinen viettänyt jo kolmatta vuotta kuherruskuukautta Floridassa. Sellainen on jo kuumaa intohimoa.

Mutta on myös onnettomia verorakkauksia. Järkyttävimpiä tapauksia on se, kun peräseinäjokelainen veronmaksajapoloinen yritti paljain käsin taistella rakkaimpansa puolesta, mutta ei voinut mitään – karhu vei. Suremaan jäänyt veronmaksaja ei saanut edes petokorvausta, kuten susien syömistä poroista, koska Peräseinäjoki ei kuulu petokorvausalueeseen.

Verorakastelun vapautuminen on tietysti johtanut myös poikkeaviin ilmiöihin. Näistä arkaluontoisista asioista ei yleensä puhuta julkisuudessa, mutta pikkukännissä jotkut tunnustavat jopa sekaantuneensa oiin veroilmoituksiinsa. Psykologien mukaan tällaista poikkeavuutta ei kuitenkaan pitäisi hävetä, sillä se on itse asiassa melko yleistä – ainakin joka kolmas veronmaksaja

on hairahtanut siihen elämänsä jossakin vaiheessa.

Vakavampaa poikkeamista osoittaa sen sijaan sairaaloihin kiinnostus toisten veroihin. Itse kunkin rakkauden kohteeksi pitäisi sentään riittää oma verokulta, sanotaanhan Veronmaksajan ohjeisakin, että älä himoitse lähimmäisesi veroja. Moraalin hölymistä osoittaa, että varta vasten tällaisille tirkistelijöille julkaistaan monin paikoin kirjallisuutta, jota sitten kaupitellaan enemmän tai vähemmän julkisesti Verokalenterin nimellä.

Matkailun edistämiskeskus joutui jälleen joulun lähestyessä vanhan pulmansa eteen: kuka ehtii vastata uskottavasti Joulupukille osoitettuun kirjeisiin. Niitähän saapuu joka vuosi tuhansittain. Tällä kertaa on keksitty oiva aate, jolla homma hoituu vaivattomasti: kaikki kirjeet on päätetty kääntää Helsingin pääpostista suoraan Tamminiemeen.